

Sygn. akt V CZ 90/10

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSA Maria Szulc

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko Syndykowi Masy Upadłości KWK „Niwka-Modrzejów” Sp. z o.o.

w upadłości w S. i Holdingowi Węglowemu S.A. w K.

o wydanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 stycznia 2011 r.,

zażalenia strony **pozwanej** Holdingu Węglowego S.A. w K. na pkt 3 wyroku Sądu
Apelacyjnego

z dnia 10 lipca 2009 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2009 r. Sąd Apelacyjny w sprawie z powództwa A. K. przeciwko Syndykowi Masy Upadłości KWK „Niwka-Modrzejów” Sp. z o.o. w upadłości w S. i Holdingowi Węglowemu S.A. w K., na skutek apelacji pozwanej Holdingu Węglowego S.A. w K., zmienił wyrok Sądu Okręgowego z dnia 20 grudnia 2007 r., w pkt 1 w ten sposób, że wykonanie przez pozwanego obowiązku wydania nieruchomości uzależnił od jednoczesnego spełnienia przez powoda na rzecz pozwanego świadczenia z tytułu nakładów na nieruchomość w kwocie 1.029.550 zł, zaś w pkt 3 w ten sposób, że zasądzoną kwotę 600 zł obniżył do kwoty 300 zł, natomiast kwotę 29.565 zł obniżył do kwoty 14.782,50 zł. W pozostałym zakresie apelację oddalił. Koszty postępowania apelacyjnego między stronami zostały zniesione. Na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażalenie wniosła strona pozwana – Holding Węglowy S.A. w K. Zdaniem skarżącej wzajemne zniesienie kosztów możliwe jest tylko w razie częściowego uwzględnienia żądań, co jej zdaniem, nie miało miejsca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powołany przepis ustanawia dwie zasady rozstrzygania o kosztach procesu, tj. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz zasadę orzekania o zwrocie kosztów niezbędnych i celowych.

Natomiast zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Przy stosunkowym rozdzieleniu kosztów procesu należy ocenić ostateczny wynik sprawy, a więc porównać roszczenia dochodzone z uwzględnionymi. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeka się stosownie do wyniku tego postępowania, ponieważ postępowanie strony przed sądem pierwszej instancji nie może mieć rozstrzygającego znaczenia przy orzekaniu o kosztach procesu przed sądem drugiej instancji (postanowienie SN z dnia 24 listopada 2009 r., V CZ 53/09,

niepubl.; postanowienie SN z dnia 22 kwietnia 2010 r., V CZ 27/10, niepubl., postanowienie SN z dnia 15 października 2010 r., V CZ 63/10, niepubl.).

Reguła zawarta w art. 100 k.p.c. wymaga wprawdzie dokonania oceny ostatecznego wyniku sprawy, lecz podlega dyskrecjonalnej ocenie sędziowskiej. Sąd Apelacyjny stwierdził, że obie strony w postępowaniu apelacyjnym częściowo wygrały i częściowo przegrały ten etap procesu w rozumieniu art. 98 k.p.c. Apelujący pozwany domagał się zmiany zaskarżonego orzeczenia i oddalenia powództwa, a także zgłosił żądanie uchylecia wyroku i umorzenia postępowania. W tym zakresie uznany został za stronę przegrywającą. Z kolei uwzględnienie apelacji w odniesieniu do zarzutu zatrzymania sprawiło, że w tej części Sąd uznał powoda za podmiot przegrywający ten etap postępowania. Analiza uzasadnienia Sądu Apelacyjnego przekonuje, że zasada przyjęta przez ten Sąd mieści się w dyspozycji omawianego przepisu.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. zażalenie oddalił.